

В. А. Савченко

Луцьонок Арсеній Онуфрійович

ЛУЇЬОНОК Арсеній Онуфрійович (02. 02. 1894, с. Паульє, нині Вітеб. обл., Білорусь – 03. 08. 1967, с. Крижанівка Комінтернів., нині Лиман. р-ну Одес. обл.) – історик. Батько [В. Луцьонок-Бурмакіної](#). 1908 разом із родиною переселився до Сибіру (Росія). З поч. 1-ї світової війни мобілізов. до рос. армії. 1915 потрапив у нім. полон, де втратив ногу. 1920–21 – чл. КП Німеччини. 1921 повернувся до Сибіру. Навч. на робітн. факультеті Іркут. університету (РФ, 1922–25), на істор. факультеті Одес. ІНО (1925–29), в аспірантурі Інституту червоної професури у Харкові (1931–33). Працював інспектором Куп'ян. округ. відділу освіти (нині Харків. обл., 1929–30); деканом соц.-екон. факультету Одес. інституту профес. освіти (1930–31); завідувач кафедри всесвіт. історії Дніпроп. університету (нині Дніпро, 1933–35); від 1935 – завідувач кафедри заг. історії та декан істор. ф-ту, від 1937 – директор Одес. пед. інституту. У червні 1938 заарешт. як «ворог народу, укр. націоналіст та нім. шпигун» і звинувачений у невиконанні парт. доручень, зриві навч. процесу, підборі «ворожих кадрів», створенні повстан. загонів зі студентів та укр. підпіл. групи «Молода генерація». У січні 1940 звільн. і частково реабіліт. Продовжив роботу в Одес. пед. інституті; від 1956 – доцент кафедри заг. історії Одес. університету.

Рекомендована література

1. Смирнов В. Директор Пединститута Луененок А. О. – победитель // Смирнов В. Реквием ХХ века. Ч. 5. О., 2010.

Бібліографічний опис:

Луцьонк Арсеній Онурійович / В. А. Савченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59299>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).